

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1173/2015
04.02.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Биљане Драгојевић и Марине Говедарица, чланова већа, у ванпарничном предмету предлагача С.Ј.Ж. из К., К.Ж. из Н.С., чији је заједнички пуномоћник Н.Д.Р., адвокат из Б., М.С. из Б., Д.С. из Б., В.С. из Б., М.Г.1 из Б., М.Г.2 из Б., М.К. из Б., чији је заједнички пуномоћник О.Ј.Ш., адвокат из Б., Ј.В. из Б., Ј.Г. из Б., З.К. из З., чији је заједнички пуномоћник Р.У., адвокат из Б., У.Г. из Б. и З.Г. из Б., чији је заједнички пуномоћник Б.Н., адвокат из Б., против противника предлагача Општине Вождовац, коју заступа Јавно правобранилаштво Општине Вождовац из Београда и крајњег корисника Града Београда, кога заступа јавни правобранилац Града Београда, ради одређивања накнаде за експроприсано земљиште одлучујући о ревизији крајњег корисника Града Београда, изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 5257/12 од 27.06.2013. године, у седници одржаној 04.02.2016. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија крајњег корисника Града Београда изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 5257/12 од 27.06.2013. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Петог општинског суда у Београду Р 27/08 од 29.10.2009. године, ставом првим изреке, утврђена је накнада за експроприсано земљиште ближе описано у том делу изреке ранијег земљишно-књижног власника сада пок. Гавриловић Цвете и обавезан крајњи корисник Град Београд да предлагачима као правним следбеницима исплати у одређеним идеалним деловима износе ближе описане у том делу изреке. Ставом другим изреке, обавезан је крајњи корисник да предлагачима накнади трошкове парничног поступка.

Решењем Вишег суда у Београду Гж 5257/12 од 27.06.2013. године, одбијене су као неосноване жалбе противника предлагача и крајњег корисника и потврђено првостепено решење.

Против правноснажног решења крајњи корисник Град Београд је изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијаног решења у смислу члана 399. ЗПП ("Службени гласник РС" 125/04, 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, предлагачи су правни следбеници сада пок. Ц.Г. којој је решењем НО Града Београда од 28.07.1954. године експроприсана непокретност ближе описана у нижестепеним одлукама. Потом је решењем Комисије за национализацију при извршном већу НС НР Србије од 20.07.1962. године измењено решење Комисије за национализацију од 06.06.1961. године па је истим решењем утврђено да на дан 26.12.1958. године као дана ступања на снагу Закона о национализацији најамних зграда и грађевинског земљишта не би биле национализоване као породичне, да нису биле раније експроприсане стамбене зграде у улици ... ближе наведене у овом решењу власништво правног претходника предлагача. Решењем надлежног органа Општине Вождовац од 18.04.1968. године и решењем Петог општинског суда у Београду од 19.07.1973. године одређена је накнада правном претходнику предлагача Ц.Г. као ранијој сопственици национализованих непокретности у ... број ..., ..., ... и ... заједно са земљиштем које служи за редовну употребу зграда и које зграде покривају, па је наложено кориснику национализације Општини Вождовац у Београду да ту накнаду исплати у износима наведеним у тим одлукама. Даље је утврђено да је површина зграда које су се налазиле на кат. парцели ... КО Б. 3 а које су национализоване износила 953м², површина земљишта која је служила за редовну употребу тих зграда износила је 531м², укупно 1484м² тако да разлика између површине земљишта односно катастарске парцеле која је експроприсана и површине зграда које су национализоване а које су се налазиле на наведеној парцели и површина земљишта које је служило за редовну употребу тих национализованих зграда износи 9026квм. Орган надлежан за процену вредности земљишта је проценио да укупна накнада за експроприсано земљиште износи 333.962.000,00 динара.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су обавезали крајњег корисника да предлагачима исплати досуђене износе на име накнаде.

Према члану 41. став 2. Закона о експропријацији висина накнаде у новцу за експроприсане непокретности одређују се по тржишној цени према околностима у моменту закључења споразума о висини накнаде, а ако споразум није постигнут према околностима у моменту доношења првостепене одлуке о накнади. Према члану 42. ст. 1. и 2. истог закона накнада за експроприсано пољопривредно земљиште и грађевинско земљиште одређује се у новцу према тржишној цени таквог земљишта ако законом није друкчије прописано. Процену тржишне цене врши орган надлежан за утврђивање пореза на пренос апсолутних права на непокретностима.

Имајући у виду да је у конкретном случају вештачењем без примедба утврђена површина експроприсаног грађевинског земљишта на 9.026квм, те да накнада за 1квм износи 37.000,00 динара, то су нижестепени судови правилно обавезали крајњег корисника да предлагачима као правним следбеницима пок.

Г.Ц. као ранијег земљишно-књижног власника на име накнаде за експроприсано земљиште исплати износе ближе наведене у изреци првостепеног решења.

Супротно ревизијским наводима, правилно су нижестепени судови утврдили тачну површину земљишта у односу на коју је крајњи корисник обавезан да плати накнаду и обавезали крајњег корисника на плаћање накнаде, као пасивно легитимисаног. Осим тога, ови наводи су већ били предмет правилне оцене другостепеног суда због чега је изостављено детаљније образлагање одлуке и одлучено на основу члана 405. став 2. ЗПП.

**Председник већа
судија
Љубица Милутиновић,с.р.**